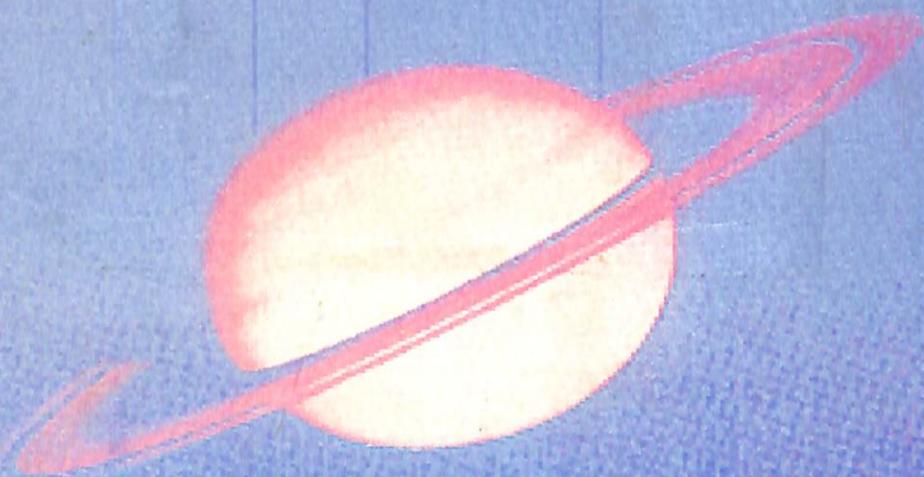

राजतज्यन्तीप्रस्थमाला-20

वैज्ञानिकषाणमुख्यम्

पुल्लेलश्रीरामचन्द्रदुडु

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्
मानितविश्वविद्यालयः
नवदेहली

रजतज्यन्तीप्रन्थमाला-20

वैज्ञानिकषाणमुखम्

पुल्लेलश्रीरामचन्द्रद्वं

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्
मानितविश्वविद्यालयः
नवदेहली

प्राक्कथनम्

‘योऽनूचानः स नो महान्’ इत्यागमस्योद्घोषं परिदधत् स्वोदेश्यं साधु
निर्वहदिदं राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानं रजतजयन्तीवर्षं समपूर्यदिति विज्ञाय समेषां
संस्कृतानुरागिणां विदुषाङ्गं चेतोऽवश्यं मोमुद्देत ।

प्राचीनशास्त्राणां ज्ञाननिधीनां संरक्षणसंवर्द्धनाभ्यां सह संस्कृतपरम्पराया
राष्ट्रियैकात्मतासंवर्द्धनशक्तेश्च प्रचारार्थं संस्थानस्य योगदानं सुविदितमेव
संस्कृतजगति ।

संस्थानस्य रजतजयन्तीमभिलक्ष्य तदङ्गत्वेन राष्ट्रस्यास्य विभिन्नप्रान्तेषु
विद्योतमानैर्विद्वत्तल्लजैः विविधशास्त्रविषयानवलम्ब्य विरचितानि ग्रन्थकुसुमानि
सादरं सङ्ग्रह्य रजतजयन्तीग्रन्थमालात्वेन तत्रभवतां समक्षं प्रस्तूय महदानन्द-
मनुभवामः ।

तत्रायं वैज्ञानिकषाणमुखनामा ग्रन्थः राष्ट्रपतिसम्मानितैः उस्मानिया-
विश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभागाध्यक्षचरैः प्रोफेसर-पुल्लेल श्रीरामचन्द्रुमहाशयैः
प्रणीतः पाणिनिः कणादः कौटिल्यः आर्यभटः वराहमिहिरः भास्कराचार्य इति
षण्णां प्राचीनाचार्याणां कृत्स्नं शास्त्रं निष्ठीङ्गं शास्त्रस्य वैज्ञानिकविवेचनं
तत्सिद्धान्तानां प्रासङ्गिकताङ्गं सप्रमाणमुपस्थापयति । विविधशैक्षणिककार्यक्रमेषु
व्यापृतेषु सत्स्वपि अस्मदनुरोधमुररीकृत्य ग्रन्थममुं रचितवद्भ्यः प्रोफेसर-
श्रीरामचन्द्रुमहोदयेभ्यः संस्थानं हार्दिकीं कृतज्ञतां ज्ञापयति ।

विषय सूची

क्र. सं.	विषयः	पृष्ठ संख्या
१.	पाणिनिः	१
२.	कणादः	२७
३.	कौटिल्यः	३९
४.	आर्यभटः	६९
५.	वराहमिहिरः	७९
६.	भारकराचार्यः	९५
७.	परामृष्टेषु ग्रन्थेषु प्रधानानां नामानि	११३

कणादः

(क्रिस्तोः पूर्व षष्ठशताब्दी)

कश्यपगोत्रीयः कणादः उलूकस्य पुत्रः । अत एवास्य ‘काश्यपः’ ‘औलूक्यः’ इति नामनी अपि प्रसिद्धे । अयम् अलहाबाद-मण्डल-(जिला) गते पधोसानामिन् (अद्यतन) प्रभास-ग्रामे अवसत् । सोमर्शमणः शिष्यः । अयं कणादः न्यायदर्शन-प्रवर्तकस्य गौतमस्य सब्रह्मचारी इति वायुपुराणे उक्तम् । “कणाद इति तस्य कापोतीं वृत्तिमनुतिष्ठतो रथ्यानिपतितांस्तण्डुलकणानादाय प्रत्यहं कृताहारनिमित्ता” इति न्यायकन्दलीकारः अस्य ‘कणाद’ नामधेयहेतुं न्यगदत् । अणुसिद्धान्तस्य प्रवर्तनेनासौ ‘कणाद’ आसीदिति केचिद्वदन्ति । अयं क्रिस्तोः पूर्व षष्ठशताब्द्याम् आसीत् । अनेन ईश्वरानुगृहीतेन वैशेषिकशास्त्रं निरमायीति वै-शेषिकसूत्रभाष्यकृता प्रशस्तपादेन न्यगादि—

योगाचारविभूत्या यस्तोषयित्वा महेश्वरम् ।

चक्रे वैशेषिकं शास्त्रं तस्मै कणभुजे नमः ॥ इति

प्रसन्नेन महेश्वरेणास्मै उलूकरूपेणागत्य शास्त्रमुपदिष्टमिति च काचित्किवदन्ती ।

कणादः वैशेषिकदर्शनं सप्तत्युत्तरशतत्रयेण सूत्राणां निबबन्ध । दश अध्यायाः, प्रत्यध्यायं च द्वे द्वे आहिके स्तः । ग्रन्थस्य प्रारम्भः “अथातो धर्म व्याख्यास्यामः” (१.१.१) इति सूत्रेण कृतः । “यतोऽभ्युदयनिःश्रेयससिद्धः स धर्मः” इति द्वितीयसूत्रेण धर्मस्य लक्षणं प्रत्यपादि । धर्मबोधनेनैव प्रामाण्यं वेदस्य इति प्रतिपादयति—“तद्वचनादाम्नायस्य प्रामाण्यम्” इति तृतीयं सूत्रम् । एवं धर्मप्रतिपादनपरत्वेनास्य शास्त्रस्य प्रारम्भात् शास्त्रमिदं मीमांसाशास्त्रेण संबद्धम्, अथवा

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्
मानितविश्वविद्यालयः
नवदेहली